

Joachim Stockmann

**Programma Quo Prorektor Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockmannus,
Medic. D. & Prof. ab Impiis Bacchanalium feriis & turpi luxu Cives Academicos
serio dehortatur**

Rostochi[j]: Kilius, 1652

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734835515>

Druck Freier Zugang

RU Progr. 1652

Aug. Varennius

Joh. Corpinus

Aug. Varennius

Joch. Stockmann

Nicol. Schüpe

PROGRAMMA
Q V O
PRORECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOACHIMUS STOCK-
MANNUS, Medic. D. & Prof.

ab
*Impiis Bacchanalium feriis &
turpi luxu*
CIVES ACADEMICOS
seriò dehortatur.

ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typog.
Anno M. DC. LII.

22

PROGRANMA
PROFESSOR
JOACHIM BEESTOCK
MANNHEIM 1802
Johann Baptist
1802

Lluxit iterum

tempus illud, quo
salutarem Passionis &
mortis Dominicæ memo-
riam, debitâ cum devo-
rione, recoli vult Ecce-
lesia. Si enim quotannis

Israëlitides puellæ ad Jephthes filiæ bustum tristi
agmine conveniebant, ut lamentis suis ac gemi-
tibus funestam atque lugubrem ejus mortem,
quæ innocens manu patris DEO fuerat immola-
ta, deplorarent; quî non & nos Christiani jun-
ctis animis congregati CHRISTI Domini for-
tem quotannis desisteremus, qui innocens, ac nul-
lo suo delicto, pro hominibus DEUS, pro subdi-
tis Imperator, pro servis Dominus, pro fontibus
insons execrabili morte est immolatus? Sane
non ullum aliud tempus est, quo plus humano
generi præstitum collatumque fuit, quàm hoc
solemni ac sancto, quo nimirum per passio-
nem ac mortem Conservatoris nostri, sanatum

A 2

est vul-

est vulnus Adami, expurgata est humani generis lepra, placata est æterni patris ira. Quamquam igitur universa quidem Christiani hominis vita jejunium perpetuum esse debeat: tamen hoc tempore cum primis danda diligentius opera est sobrietati & abstinentiæ, ut redemptionis nostræ mysterio paulò accuratius considerando animus rite vacare queat. Ad quam profecto curam erigere sese atque componere non possunt ii, qui unicum ventris curant dolium, & fumantis stomachi culinam, nec ullos pœnenorunt jam ac colunt Deos, præter Edusam & Potinam: verbo, qui Bacchanalia vivunt vel ipsis gentilibus detestata; quippe qui animam siccam optimam & sapientissimam statuebant. Et isti reverâ quid aliud sunt

Quàm curvæ in terris anima, & cœlestium inanes?
ventris inertis mancipia, pessimi idololatræ, qui religiosissimum Christianorum nomen mentiuntur, dum pro CHRISTO Bacchum, pro cœlo ventrem colunt, & adulterinâ quadam licentia in luxum omnem ac petulantiam dissolvuntur. Casta mens DEUS est, in casto etiam ac sobrio pectore sedem sibi figere unicè amat. At nunquam ego castum, inquit doctor ille aurei oris, ebrium putabo. Et ubi ebrietas, ait idem alicubi

alicubi, ibi Diabolus. Ecquid verò commercii
CHRISTO cum Belial? Cæterum quis non Dia-
boli opus censeat, faciem fictam gestare, mentiri
effigiem, divinam sapientissimi Opificis fabricam
personatis pompis & ludicris dissimulare eo tem-
pore, cum sanctissimæ Salvatoris tui faciei pu-
tencia fatentiaq; sputa tuâ causâ ingesta sunt?
Quis non Diaboli negotium censeat eo tempore,
quo jejunium olim CHRISTUS suscepit, se-
questratâ omni pietate, abjectâ omni verecun-
diâ, indulgere genio & gaudia carnis curare? Quis
non impium penitus atq; detestandum pronun-
ciet, cum æternus æterni DEI filius ad profun-
dendum sanguinem suum properat, Christia-
num commissionibus intempestivis diffloe-
re? cum pro scelere ac peccatis nostris passus
& vitâ orbatus, quam tamen inspiraverat om-
nibus, in scelera atque flagitia ultrò ruere eum,
qui cum CHRISTO fædus pepigit? ad men-
sam currere, & voluptatum res sectari, cum Ille
ad crucem festinat? levitati ac nequitia permi-
tere omnia, & corpus crapulâ distendere, cum
Servatoris tui colaphis lividum, sanguine foeda-
tum, flagris concisum vides. Ventrem cibus far-
cire, cum ille famet? vina ructare, cum ille sitit?
potando vigilare, cum ille orando? O impium.

omnino atque detestabilem ritum! O perditæ ac
projectæ mentis homunciones, qui ad Satanæ
opera peragenda eo modo sequuntur Faceffant
hinc procul Bacchanalia, faceffant Orgia, Cybe-
lia, Lupercalia faceffant! Bacchentur, insaniant,
qui perire volunt, certè quibus vel mica pietatis
est, quique nondum rationem omnem amife-
runt, nunquam, confidimus, ad insanam illam
libertatem & liberam insaniam descendunt. So-
nabit in auribus ipsorum Sapientis illa minitan-
tis vox: væ, væ, qui potentes estis ad bibendum
vinum & viri fortes ad miscendam ebrietatem.
Perpendent apud animum suum, quid monstrū
illud atque portentum turpissimum, illa volun-
taria rabies ebrietas sæpe designet, per quam non
peccatum facit homo, sed ipse totus peccatum
est. Ebrietas fomentum libidinis, incentivum in-
saniam, venenum insipientiam Ex ebrietate sæpe-
numero contumeliæ acrimæ, quæ, ut ait Tacitus,
rarò conviciis, sæpius cæde & vulneribus transi-
guntur. Multa enim faciunt ebrii, scribit Seneca,
quibus sobrii erubescant. Exempla passim sunt
obvia, è quibus unum adducere operæ visum fuit.
Alexander sane Macedo Clitum charissimum sibi
& fidelissimum inter epulas transfodit: & intel-
lecto facinore mori voluit, certè debuit. Nimi-
rum

rum quem tot prælia tutum dimiserant, intemperantia bibendi & ille Herculeus ac fatalis scyphus sepelivit.

Universos igitur ac singulos, qui apud nos studiorum gratiã agitant, monemus & adhortamur sedulo, ut bacchanalia, proscenia omnis turpitudinis ejurent, ab helluandi, grassandi ac tumultuandi libidine, omniq; nequitiarum genere ac lasciviarum, quæ hoc tempore fervere præcipue solent, abstineant; contra sobrietati, sanctimonix, pudori ac disciplinæ, quantum possunt, studeant. Circumferant in animis suis severissimum illud CHRISTI mandatum, quando vigilare nos jubet, cum nesciamus, quâ horâ Dominus venturus sit.

O felix mortale genus, si semper haberet.

Aeternum præ mente bonum, finemq; timeret.

Latet una dies, ut observentur omnes, ut sanctius vivendo quisq; ita se paret, ne imparatus à novissimo die suo deprehendatur. Qualis enim quisq; hinc exit suo, talis invenietur in seculi hujus novissimo die.

Quid si, cum vinis oculiq; animiq; natarent,

Extremum veberet flebilis hora diem?

Ut quemq; inveniet Judex, ita sede locabit.

Arbor, uti cecidit, deinde resecta jacet.

Simus

Simus igitur ad virtutum opera sobrii, & dum
vivimus, vigilemus necesse est. Quod enim hîc
eligimus, postea habebimus: quod hîc seminavi-
mus, ibi metemus. Confidimus autem CIVES
nostros nonnisi sanctè ac sobriè, & continenter
peracturos hoc tempus, atq; ita vitam institutu-
ros esse, sicut decet illos, qui CHRISTUM
Magistrum ac ducem suum sequuntur. Non lu-
dis aut commestationibus, sed jejuniis ac preci-
bus tempus hoc eget.

Frenentur ergò corporum cupidines,

Deterisa ut intus emicet prudentia.

Sic excitato perspicax acumine

Liberq; flatu laxiore Spiritus

Rerum parentem rectius precabitur.

Secus qui vixerint, improbitatis suæ dignas DEO
vindici pœnas persolvent. Cogitent pessimo
loco eorum res esse, de quorum desperatâ pravi-
tate Angeli amarè flere ac lamentari coguntur:
nisi pœnitentiæ medicina quæratur, dum justitiæ
adhuc sententia suspenditur, futurum omninò
est, ut quibus prodesse non potuit correctio, non
parcat abscissio. P, P, Dominicâ ESTO MIHI,

Anno recuperatæ gratiæ

clò lbc LII,

•••(•)•••

CHRISTUS imperat &
CHRISTUS victor, & i
Cunctorum dominantium su
Cum quo vincere & imperat
Aut regnare, beatus is triu

Extruamus *μνημόσυνον* aram, a
phali, & in medio aræ hoc e
mandemus. Nunc facta salu
virtus & regnum DEI nostri
TI ejus; quia dejectus est accu
strorum, qui accusabat eos an
strum die ac nocte. Faciamus p
solutio olim Romani triumph
in Capitolio votis gratiarum a
solemni ritu persolvebant,
ACADEMICI, qui in CE
phatis, & quos CHRISTUS
tes, ut Apollolus loquitur, fi
lumus, ut ferias hæc Pascha
rum devotione & debitâ gratia
bretis. Bonam igitur militiam
conscientiam retinete, corona
tate, quam ut reportetis, open
cum CHRISTO resurgere. C
enim resurgere vita est.

mus.
rex

trium-
inscribi
ISTO
CHRI-
tum no-
tum no-
quod ab-
cupatis
Diis suis
, Cives
trium-
mphan-
atos vo-
animo-
ne cele-
bonam
æ repor-
est prius
RISTO

Hæc

